

Азъ продължавахъ да плача още по-силно.

— Не, азъ не мога да отида, татко. . . Не! . . . викахъ азъ, задавена отъ хълцане.

Мама и татко ме изгледаха внимателно. Чакъ сега тѣ заблѣзаха, че съ мене става нѣщо необикновено.

Сѣкашъ грѣмъ падна върху главитѣ на моитѣ родители, когато азъ наведохъ глава прѣдъ тѣхъ и, цѣла облѣна въ сълзи, тихо казахъ:

— Азъ бѣхъ това дѣте! Азъ скжсахъ паритѣ! . .

Не помня, какво стана слѣдъ това. Помня само, че страшно ми се искаше часъ по-скоро да видя отново нещастния човѣкъ, да му искамъ прошка и да погалья двѣтѣ негови дѣчица . .

Мама веднага се облѣче. Татко ѝ даде пари и ние съ нея излѣзохме. Купихме обуца, играчки и разни нѣща за ядене и трѣгнахме да диримъ бѣдната кжца. Тя бѣше далечъ . . на края на града.

Никога нѣма да забравя тѣзи минути. Влѣзохме прѣзъ една малка врата въ ниска, студена стая. На бѣдно легло лежеше болникъ, а въ единъ отъ жглитѣ на стаята се бѣха сгушили двѣтѣ дѣца и плачеха.

Нѣма никога да забравя и радостъта, която изпитахъ, когато цѣлунахъ ржката на болника, а той ме погледна тѣй мило, щото веднага разбрахъ, че всичко ми прощава. Мама съблече горното си палто; накладе огънь; запали лампата; погали дѣцата и имъ обу новитѣ обуца.

Бѣднитѣ сирачета, колко тѣ се зарадваха, когато видѣха, че и баща имъ се изправи въ леглото, обърна се къмъ иконата и, като се прѣкрѣсти, прошепна: „Слава Богу“.

* * *

Върнахме се въ кжци. Но татко, слѣдъ като чу що сме видѣли, дълго още говори съ мама. Чухъ само туй, че той каза: „Този нещастникъ изглежда, че ще е добъръ и честенъ човѣкъ. Азъ още сега ще му пратя лѣкаръ, а за по-нататѣкъ ще видимъ“.

Сега вече се сърдя, когато ме наричатъ „бѣлоснѣжка“. Това име ми напомва, че бѣхъ глупаво-горда и студена по сърдце, студена като снѣгъ. Сега съмъ друга, сърдцето ми пламти отъ огънь къмъ бѣднитѣ. Да бихъ могла, бихъ уредила коледни дрѣвчета на всички сирачета. Понѣкога ми се струва, че самъ Христосъ като че ли ми казва:

— Иди при сирачетата, при бѣднитѣ и нещастнитѣ и сама ти, вмѣсто Мене, внесъ свѣтлина и радостъ въ тѣхнитѣ жилища.
— Ангелъ Небовъ.